

Nýársrøða løgmanns

1. partur

At lita á egnan mátt og megi varð hildið gott og rimligt, og einaferð eisini nóg miklið.

Setur føroyingurin sær í dag, stavnhalðið einans at lita á egnan mátt og megi, røkkur hann ikki á mál, ja, hann røkkur ivaleyst stutt. Og tekur tjóðin øll ser stavnhalðið einans at lita á egnan orku, verður henni ikki tann vøkstur og framburður fyri, sum okkara tíð og møguleikar hennara skuldu goymt.

I dag ber ikki til, at einstaklingurin ella tað einstaka samfelagið hevur nóg miklið í sær sjálvum. Øll okkara viður-

skifti eru samantvunnin við vilkorini og livstreytirnar í øllum okkara viðskiftalondum og viðari í viðskiftalondum teirra.

Nýta vit tí mátt okkara og megi á ein hátt, sum ikki samrímur í vissan mun, har ikki samrøður er við hesi lond, ið hvussu er nakað av leiðini, tá talan um tein, sum føroyingar als ikki rógva.

Men áðanna vit, at okkara litla tjóð lutfallsliga eigur somu nøgd av dugnaligheit, kunnleika og snildi, serkunnleika innan ávis øki eins og áráði, sum størri og ríkari samfeløg, og fara vit við hesi sannføring og hesum treysti á

fund allastaðni har avgerðir verða tiknar, tá kann máttur og orka okkara nýtast til at ávirka hesar avgerðir, tí teir eru avgerðir fyri okkum eins væl og onnur.

Orðini um at lita á egnan mátt og megi mugu tí i dag skiljast so, at sjálvsálitið hjá hesi tjóð, viljin til frælst liv og til at vera medavgerandi um egnan lagnu ikki skal vikna. Mugu skiljast so, at trúgvini á okkara fedranna arvur, okkara mentaarvur gevur okkum eitt so sterkt og haldgott stóði, at eingin grund er fyri at smæa seg burtur, men at beint er at stiga fram og royna at ávirka neyðugar broytingar í tí lagi, sum valdað hevur og sum valdar um stóran part av heiminum.

Kanska vit tá megna at laða upp eitt lítið lið á tí garði, neyðugt er at hava um alt samfelagsliv og alt menniskjans liv, kanska vit tá megna at frøa eitt lítið sindur við at lata

(Framhald á 3. síðu.)

Føroya Fiskimannafelag

hefur fingið nýggjan formann

Um ársskiftið fór fram val av formanni til Føroya Fiskimannafelag.

Hetta er eitt heldur margháttligt val — tað fer fram yvir fleiri dagar — ikki sama dag.

Limirnir skulu seta navn sitt undir, tá valt verður — o. s. fr.

Úrslitið hildu vit okkum kenna, tá skrivari felagsins Jákup í Jákupsstovu í røðu síni nýggjarsaftan takkaði Erlendi Paturssyni fyri tey (15) árin, hann hevði verið formaður felagsins. Seinri frættu vit hesi tíðindi, at so var — Erlendur Patursson varð ikki afturvaldur, men í hansara stað var Óli Jacobsen úr Gøtu valdur.

Vit minnst, tá Erlendur Patursson sat í landsstýrinum, var eingin formaður í Fiskimannafelagnum. Vanligt er í øðrum feløgum, at næstformaðurin virkar sum formaður, til foramsval verður, tá formaðurin av eini ella aðri orsök fer frá í valperioduni. Skrivað var um hetta tá, at tað var loðið, at næstformaðurin ikki tók við. Men tað segðist einki um, hvi næstformaðurin ikki tók við.

Óli Jacobsen hevur annars funnist nógv at framferðini á

mongum økjum í Fiskimannafelagnum. Hann hevur m. a. funnist at, at lóginar hava verið so merkligar, og at tað hevur verið hart tiltrongt at fingið broytingar í á mongum økjum. Eisini hevur verið funnist at, at fráfarri formaður Erlendur Patursson fór í part við reiðarum og øðrum, tá mótmælið var sent á ting, tá uppskot var frammi um at gera broytingar í viðtøkum Lønjavningargrunnsins, so hesið kundi fáa rúmarí resur, og at E. Patursson tók hetta stig uttanum nevndarlimirnir í Føroya Fiskimannafelag.

Vónandi fer tað at eydnast nýggja formanninum saman við nevndini at fáa rættað skeivleikarnar, til frama fyri fiskimannin.

Vónandi skal tað ikki henda aftur, at formaður Føroya Fiskimannafelags fer í part við mótsøðupart sín reiðaran — at forða fyri, at fiskimaðurin fær bót um síni viðurskifti — tað verið seg í lønjavningargrunninum ella aðra staðni.

Føroya Arbeðarafelag hefur sagt upp sáttmálan

Sáttmálin var 2 ára sáttmáli, nú er hann uppsagdur at fara úr gildi 1. mai.

I røðuni nýggjarsaftan nerti formaðurin, at Føroya Arbeðarafelag var størsta felag, og at tá tingið í vár hevði samtykt at lata pening til sjúkra- og arbeiðsloysisgrunn felagsins, høvdu tingmenn ikki hugsað um talið á limum í teim ymsu feløgnum. Tí tá Klakksvikar arbeiðsmannafelag, skuldi fáa einar 150 kr. pr. lim og Føroya Arbeðarafelag bert fáa knappar 15 kr. pr. lim, so hevði verið illa fyri-reikað.

Her er aftur eitt mistak, sum ikki hevði verið neyðugt, um feløgin høvdu staðið saman.

Onkur vil halda, at tingið ikki skuldi latið nakran studning til organisatiónir uttan so, at tað var ein landsorganisatión.

Nær kunnu vit vænta, at feløgini fara at siggja fyrimunirnar av at standa saman í eini sterkari eind? Vónandi í hesum árinum, vit eru komin í.

Mangar ferðir leittari hevði tað verið viðvíkjandi sáttmálasamráðingum, um hesar vóru undir einum og ikki sum nú, Havnin hevur ein sáttmála, sum ikki verður uppsagdur — Føroya Arbeðarafelag sigur upp — Klakksvikin bíðar kanska eftir at vita, hvat hinir gera o. s. fr.

Hetta mátti kunnað gjørt annarleiðis. Og best við, at øll feløgin vóru samskipað.

Vit kunnu leggja aftrat her, at tað skuldi verið so, at konufólk, sum arbeida í handlum, skrivstovum, gistingarhúsum og aðrastaðni sjálfandi skuldu verið organiserað í felag, sum síðani skuldi verið limur í landsorganisatiónini.

Tað verður vónandi eisini til tað, tí í mongum føri verður henda arbeiðsmegi misbrúkt — ov langan arbeiðsdag og ov litla løn?

Tað eru tey, sum gjalda sínum arbeiðsfólki væl, og tað visir seg sum oftast at tað loysir seg nógv betur. Arbeiðsmegin verður herav meiri effektiv — afturmóti hjá teimum, sum ikki gjalda nóg miklið — hugurin er ringur at arbeiða, ein verður misnøgður og leggur harvið lítið í, um ikki nógv kemur av skafti.

Vónandi kemur eisini broyting í her — Arbeiðsgevarin og

arbeðarin kunnu ikki vera hvønn annan fyri uttan, tí má arbeidast fram móti besta samarbeiði, og tað gerst einans og best, tá báðir partar eru nøgdir.

ÍTRÓTTUR

Stórar ítróttarstevnur í Havn

Um ársskiftið hava fleiri hond- og fótbóltsstevnur verið í ítróttarhøllini í Havn.

Kyndil stílaði 2. og 3. jóladag fyri hondbóltsstevnu, har dystað varð um gávar ið ymisk handilshús í Havn høvdu givið.

Um dystirnar er at siga, at tá hugsað verður um fleiri feløg luttøku so at siga uttan venjing, so var spælið í fleiri av dystunum heilt gott.

Piltakappingin vann Neistin, og tað var fullt uppiborið, serliga tá hugsað verður um at teir ikki høvdu sín vanliga, frálika, málmann Hans Fróða við. Vinnararnir av piltakappingini fingur hvør síni 6 nekarakysid ið Hannis Jacobsen hevði givið. Neyðar búkar, og so beint eftir jól, uha.

Dreingjaliðini gjørdur sína kapping sera spennandi. Kyndil vann á Neistanum. Vestmenningar vunnu lættliga á Kyndil, men í dystinum móti Neistanum kom VÍF uppá hart arbeiði, hetta kom mest av at Hans Fróði í neistamálinum nú ikki smæddist skotini meir. Men, lat eina ávarðing ljóða til Neistan: Ansið eftir at hetta stóra málmannstalent ikki verður oyðilagt av at verða brúktur á liðum har hann veruliga onki hevur at gera. Dømini eru alt ov nógv uppá hetta. Vinnarinn fekk bókaávu ið ítróttarbuðin hevði givið.

Unglingakappingina vann VÍF uttan nakað himpr, vunnu allar dystirnar so ruddiliga. Teir fingur hvør sitt flotta slips fyri stríðið, gevari var Kissa.

Meðaldeildarliðini vóru 3 í tali, NSÍ, KÍF og Kyndil. Her vann Kyndil, kanska einamest

uppá rutinu, men sigurin var heilt í lagi.

Kollfirðingar hava ikki góðar venjingarumstøður, men kortini kláraðu teir seg væl, men tilfarið á liði teirra er, við fáum undantøkum, heilt einastandandi gott. Stuttligt hevði verið at sæð hvat rott og hørð venjing kundi fingið burturúr hesum liði. NSÍ hevur eisini fleiri góðar bóltspæl- arar og ein góðan málmann. Kyndlar fingur bókaávu frá Nýgja Bókhandli.

Meistaradeildarliðini vóru 3 í tali, VÍF, Neistin og Kyndil. Neistin og Kyndil leiktu 11-11. Dysturin var nú meira spennandi enn vælleiktur. Neistin vann 22-11 á VÍF, so Kyndil mátti vinna meira enn so, um teir skuldu vinna kappingina. Tað gjørdur teir eisini, heiti 30-9. Teir fingur bókaávu ið Emil Juul Thomsen gav.

(Framhald á 4. síðu.)